

[Estrup]

boligministeren efter behag kan trække lidt ud hist og pist, hvis det ser tillokkende nok ud, og lade andet ligge. Det synes jeg egentlig er en misforståelse af, hvordan Folketingets vedtagelser skal opfattes. Jeg har altid opfattet det sådan, at ministeren var forpligtet til at administrere efter dem.

Jeg vil godt nævne nogle eksempler. Nogle af dem har allerede været fremdraget.

For det første er der spørgsmålet om den omkostningsbestemte husleje for klubværelser. Det er simpelt hen udeladt af lovforslaget, til trods for at man ikke engang har fået den omkostningsbestemte husleje sat i kraft endnu, det sker nemlig først pr. 1. januar. Men boligministeren har nok en frygt for, at det vil virke forkert.

For det andet er der spørgsmålet om bytteretten, hvor boligministeren skriver, at det kan flertallet da vist ikke have ment. Den opfattelse kan boligministeren selvfølgelig have, men det synes jeg han skulle lade flertallet om at beslutte.

For det tredje er der spørgsmålet om lejerrepræsentation. Vi fik en klar vedtagelse i maj måned; der er punkter i denne vedtagelse, der er udeladt.

For det fjerde vedtog vi et beslutningsforslag, nr. B 85, som rummede nogle ikke udspecificerede, men dog klare hensigtserklæringer vedrørende beboernes medbestemmelser med hensyn til anvendelse af midler til vedligeholdelse og forbedring på vedligeholdelseskontiene. Det er ikke medtaget.

For det femte vil jeg nævne noget, som vi indtil flere gange har bekræftet gennem vedtagelser i Folketinget at der var flertal for, nemlig forrentningsbestemmelserne. Det er udeladt, og bemærkningerne herom er efter min mening lidt arrogante, nemlig at disse bestemmelser ikke er rigtig konsekvente.

Der kunne nævnes flere eksempler. Men når boligministeren følger en sådan procedure, som man jo mest kender fra partier, som godt ved, at deres forslag ikke har en chance for at komme igennem – vi har set Fremskridtspartiet, vi har også set VS genfremsatte ting, som Folketinget har taget stilling til – så må der ligge noget specielt bagved. Derfor synes jeg, det vigtigste spørgsmål i dag til boligministeren er: ønsker boligministeren faktisk at få vedtaget en lejelov, eller er det, vi ser her, en profilering med henblik på et kommende folketingsvalg? Det synes jeg er

et spørgsmål, som boligministeren bør svare os på. Før vi ved det, nytter udvalgsarbejdet jo ikke noget som helst.

Dernæst skal jeg blot gentage nogle af de ting, som faktisk stadig gør sig gældende i forhold til det forslag, vi behandlede på socialdemokratisk foranledning i december 1985, og dermed nogle problemer i det foreliggende lovforslag.

Det er for det første ikke blevet nogen forenkling. Man kan se det af paragrafferne, og selv om jeg ved, at der bevidst er overlapninger, så er der også andre ting, som gør, at det er blevet kompliceret. Det er administrativt kompliceret, jeg har endda hørt nogle advokater sige: dette bliver et eldorado for revisorer, når vi starter det budgetsysteem, der her er lagt op til.

Der er problemer med huslejestigninger. Uanset at det i bemærkningerne anføres, at det bliver der vist ikke ret meget af, så tror jeg, alle er klar over, at normtallene vil medføre huslejestigninger på landsplan. Der er fortsat betydelige tekniske problemer, som jeg tror vi vil have glæde af at få debatteret og analyseret i forbindelse med en høringsrunde.

Dernæst er der – for nu at nævne et helt specielt punkt – spørgsmålet om den organisationsindflydelse, som ligger i lovforslaget. Jeg har med nogen undren og en vis morose set den formulering af organisationsindflydelsen, man har valgt, idet man på den ene side siger, at det skal være landsomfattende lejerorganisationer, og på den anden side siger, det skal være landsdelsdækkende udlejer- eller ejerorganisationer. Ja, det minder jo én lidt om de stridigheder, der i øjeblikket er på dette område inden for ejersiden, og det er da udmærket, at Boligministeriet interesserer sig også for det, men jeg synes egentlig ikke, det hører hjemme i en lovgivning, at man på den måde prøver på at tage hensyn til aktuelle stridigheder. Det, det drejer sig om, er at sikre både lejere og ejere indflydelse, men ikke at sikre, at man får en eller anden bestemt form for organisationstvang.

Til slut skal jeg komme med nogle enkelte bemærkninger vedrørende forslaget til erhvervslejelov. Jeg synes, vi i dag har fornemmet, at den strid, som alle har kunnet iagttage her i sommerens løb internt i regeringspartierne, ikke er helt afklaret endnu, og det håber jeg så den bliver. Det er jo oplagt, at